cifixū nō erubesco: crucifixū p̃dico: crucifixū credo. Et qz ex hac signatione lętak homo spiritualik: subdit: a Dedisti. s. ex hoc: b Lęticiā i corde meo: nō extra in vanis: qz omnis gloria regis ab intus. Sz illi multi q̃ dicūt: Quis
Ps. 44. ostēdit nobis bona: exteri⁹ gaudēt: ī hoc. s. q̃ c A fructu frumēti / vini z olei sui multiplicati sūt. s. nūero possessionū / psonaꝝ z malitiaꝝ / curaꝝ z erūnarū. Exo. v. b. Disperses est ꝓl's p oēm terrā ęgypti / ad colligēdas paleas. i. tpalia. Et dicit: A fructu zc. qz in his putant esse fructū. i. ꝓsūmatū bonū. Vl' fm aliā lfaz: A tpe frumenti zc. i. a tpali frumēto / vino z oleo. Nota etiā q̃ dic / Sui: qd referēdū ē ad q̃dlibet illoꝝ triū: vt dicak: Sui vini: ad differentiā illi⁹ de q̃ dicik: Et calix meus inebriās q̃ p̃clarus est. Et Zach. ix. d. Vinū germinās virgines. Sui olei: ad differentiā illi⁹ de q̃ dicik: Impinguasti ī oleo caput meū. Sui frumēti: ad differentiā illi⁹ de q̃ dicik: Et adipe frumēti satiat te. Ita ipsi multiplicati sūt: z ponūt fructū z finē suū ista tpalia. Sz ego dicit iust⁹ / aliū finē ītēdo: hūc. s. d In pace / pector: f Dormiā: in p̃senti: g Et / in futuro / requiescā. i. pfecte quiescā i pace ęternitatis: Quę pax est / e In idipsū. i. inuariabilis z inutabilis. Pax p̃sentz tpis nō est in idipsū: qz sępe variak z mutak. Et in hoc versu notank q̃ttuor q̃ sūt in fructu iusti. Primū est trāquillitas: ibi: In pace. Joh. xiij. d. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. i. dabo / sic dicit ibi Glo. Ps. Qui posuit fines tuos pacē. Secūdū est immutabilitas: ibi: In idipsū: Et p hoc notak cōmunio sctōrū. Tertiū est ꝓtēplatiōis suauitas: ibi: Dormiā. Cantz. v. a. Ego dormio / z cor meū vigilat. Eccs. v. c. Dulcis est somnus operanti. Quartū est omnis laborz exclusio: ibi: Et requiescā. Apocz. xiij. c. Amodo iā dicit spūs vt requiescant a laboribus suis. Ad vltimū totū attribuit dño: h Quōm tu dñe: Quasi dormiā z reqescā: Quōm tu dñe singulariter in spe ꝓstituisti me. i. ꝓstituisti me ī spe vnius rei. Et hoc singularik / nō multipliciter. De qua vna re Ps.
Ps. 26. Unā petij a dño. Lucz. x. g. Unū est necessariū. Vl' sic puncta: Quōm tu dñe singulariter. i. q̃ es singular⁹ dñs: quia
Eph. 4. a. vn⁹ dñs / vna fides / vnū baptisma: In spe ꝓstituisti me: Hoc nō mutak. Prima expositio melior est.

Fructus iusti quadruplex.

Ps. 147.

Ps. 147.

Ps. 26.

Eph. 4. a.

Verba mea zc. Expositio Ps. V.

Titulus: In finē p ea q̃ ꝓsequik hęreditatē. Legik Gen. xxj. a. q̃ abraā habuit filiū isaac / de libera sara: Habuit z hismael / de ancilla agar. Fili⁹ ancillę p̃sequebak filiū liberę. In q̃ pseculiōe sara itellexit spūalē pseculionē: z dixit: Eūce ancillā z filiū ei⁹: nō em̄ hęres erit fili⁹ ancillę cū filio meo isaac. Per ancillā z filiū suū / intelligik synagoga: q̃ eccl'iaz psequik: q̃ nō est ꝓsecuta hęreditatē sacrę scp̃turę. Matth. xxj. d. Auferet a vobis regnū dei. Nec hęreditatē ęternā: Uñ in persona iudęoꝝ ꝓquerik Hieremias / Thren. v. a. Hęreditas nr̄a versa ē ad alienos. Per liberā z filiū ei⁹ / intelligik eccl'ia: q̃ plures filios gignit p gr̄am q̃ per naturam. Et eiecto filio ancillę. i. synagogę: fili⁹ liberę. i. ecclesię / manebit ī domo in ęternū: Job. viij. e. Est q̃ sensus tituli. Ps̄ iste dirigens nos in finē. i. in christū / est scp̃tus p ea bonorāda q̃ ꝓsequik hęreditatē ęternā: hęc est eccl'ia. Ps̄ iste triptitus est fm Cassiodoꝝ. In p̄ma parte ostendit p q̃ acquirik hęc hęreditas: ibi: Verba mea. In scd̄a petit auxiliū ꝓtra impedimēta q̃ ei ęmula īgerit: ibi: Dñe deduc. In tertia ondit q̃ sit hęreditas: ibi: Et lętenk. Primū q̃ est p qd acquirik hęc hęreditas. s. orō. Uñ docet nos orare ecclesia exemplo suo / dicēs: Verba mea zc. Nota q̃ p̄mo ondit orōnē suā esse multiplicē: ibi: Verba mea. Scd̄o intentā: ibi: Intellige clamorē meū. Tertio deuotā: ibi: Intēde voci orōnis meę. Quarto pseuerātē: ibi: Quōm ad te orabo dñe. Quinto efficacē: ibi: Exaudies vocē meā. Hęc ergo singillatim videam⁹. i Verba mea zc. Ostendit orationē suam esse multiplicē / p hoc q̃ dicit in plurali: vba. Et hoc necessariū ē / cū hō multas habeat infirmitates. Quia vt dicit Hiero⁹: Mō sanat oculū qd sanat calcaneū. Dic g̃: O Dñe / verba mea. i. oris psalmodiā: k Auri b⁹ pcipe. i. p̃sentia tuę maiestatz. Et est ātbropospathos: Aures em̄ nō sunt in deo fm q̃ deus. Et dicit / Auri b⁹ pluralik: qz deus duas habet aures. s. interiorē / q̃ or audire qñ dat bona spūalia: Et exteriorē / q̃ or audire qñ dat bona tpalia. Et qz verba oris nō p̃sunt / nisi assit clamor z intētio cordis: addit: l Intellige clamorē meū. s. cordis potius q̃ oris: Sic clamabat moyses tacens: Exo. xiiij. d. Et susanna / Dan. xiij. e. Et hoc habek ex vi verboꝝ q̃ ponit. Dicit em̄: Auri b⁹ pcipe vba: intellige clamorē meū. Vocalis em̄ clamor aure pcipik: spūalis itelligik. Hec solū itellige vel audi: sed etiā m Intende: qd plus est / voci orationis meę. Hic ostendit orationē suā esse deuotā. Et nota q̃ hic tria notank q̃ ꝓcurrunt in vera oratione. s. ipsa vocalis psalmodia. Sed hęc nō est oratio / sed potius carmen vel narratio / nisi qd ꝓferk in ore: versek in corde. Uñ dicik Amos. v. g. Auferat a me tumultū carminū suoꝝ. Et ideo secundo necessaria est cordis applicatio. Itē z si sit vocalis psalmodia in ore / z etiā versek in corde quātū ad intellectū solū: nō pōt recte dici oro / sed poti⁹ lectio. Uñ tertio necessaria est ibi cū intellectu / affectus deuotio. Quātū ad primū dicit: Verba mea zc. Quātū ad secūdū: Intellige zc. Quātū ad tertiū: Intende zc. Et est oro / pius affectus mentz / in deū tendēs: plerūq̃ ne pigritek / in vocē prūpēs. In hac diffinitiōe notank illa tria / sz retrogrado ordine: fm. s. q̃ magz deo placēt: Pl' em̄ deo placet affect⁹ deuotio / q̃ notak ibi / Pius affect⁹ zc. q̃ ītellect⁹ applicatio: q̃ notak ibi / In deū tendēs. Et plus placet deo cordis applicatio q̃ vocū platio: q̃ notak ibi / Plerūq̃ in vocē prūpens. Et ponit hic tria alia verba. s. Dñe / rex / et de⁹. Dño debek timor: regi / honor: deo / amor. Ad timorē dñi ptinet vocal' laudatio. Ps̄. Qui timetz dñm laudate eū. Ad honorē regis / spectat ītellectus applicatio. Prouerb. xiiij. d. Accept⁹ est regi minister intelligens. Ad amorē dei / ptinet affectio. Itē p hoc q̃ est hic trina oratio. s. Percipe zc. / Intellige zc. / Intēde zc. notak q̃ ī fide trinitatis ē orandū. Jacob. j. a. Postulet ī fide nihil hęsitans. Quę trinitas notak in illis tribus verbis: Dñe / rex / deus. Per dñm / intelligim⁹ spm̄ sctm̄: Per regē / filiū: Per deū / patrē. Ad dñm z regē z deū dirigit orōnē suā: q̃si ad totā trinitatē dirigendā. Et licet dicat / z dñe / z rex / z de⁹: q̃ plura noia sunt: nō tm̄ dicit: percipite / vel intelligite zc. sed percipe zc. In q̃ notak vnitas essentię / z pluralitas psonaꝝ. Et ideo recte ter ponik / z singulariter ponik: sicut ibi: Bñdicat nos deus / deus noster / bñdicat nos deus. Uñ Job. x. f. dicit christus: Ego z pater vnū sum⁹. Per hoc q̃ dicit / sum⁹: elidit errorē sabellij. Per hoc q̃ dicit / vnū: elidit errorē arrij. n Quōm ad te orabo dñe. Hic ondit orationē suā ē pseuerantē. Cōtinuatio. Bñ dico: Intēde voci orationis meę: qm̄ ad te / vnū habendū / nō tēporalia / orabo: pseuerantē etiā si semel vel pluries repulsus fuero. Colz. iiij. b. Orationi instate. Luczz. xj. a. Si perseuerauerit pulsans. Et post: Petite z dabik vobis: q̃rite z inueniet⁹: pulsate. s. p seuerank / z aperiek vobis. Job. xiij. c. Etiā si occiderit me in ipso sperabo. Et ideo sequik: o Mane exaudies vocē meā. Hic ostendit orationē esse efficacē: Et notabiliter dicit / mane / ad litterā: tunc em̄ p̃cipue est tp̃s orōnis.

Ps. 44.

Ps. 22.

Ps. 22.

Ps. 147.

Partitio psalmi.

Ps. 26.

Eph. 4. a.

Al' tor meū.

Al' tempore.

Al' tor dormiā z somnū capiā.

Al' habitare fecit me.

Gen. 21. b.

Gal. 4. d.

Al' exaudi domine.

Al' † obsecrationis.

Deo⁹ habere duas aures.

Tria ꝓcurrunt in vera oratione.

Quid sit oratio.

Ps. 21.

Ps. 66.

Mane sex modis accipit.

Vñ Aug⁹. Turpe est christiano/si radius solis eũ inuenerit ociosum in lecto. Sed possunt assignari sex mane: vt ita loquar. Et eñ mane temporis: sicut iã exposuimus: De quo Geñ.j.a. Factũ est vespere ⁊ mane dies vnus. Est etiã mane hominis: qõ est duplex. s. mane hominis viridis/ ⁊ nõ florentis: qõ est in puericia: Et mane hominis florentis: qõ est ĩ adolescentia. Ps. Mane sicut herba transeat/ mane florear ⁊ transeat: vespere decidat: induret et arescat: Qõ dicit de misero homine: qui aliqñ in puerítia transit in peccatum vel in mortem: aliqñ cũ viret ⁊ florer. s. in adolescentia: aliqñ peruenit vsq̃ ad vesperũ. s. senectutẽ/ ⁊ necessario cadit in mortẽ: durescit in cadauer: arescit ĩ puluerẽ. In hoc mane eundũ est ⁊ operandum. Eccs. xj.c. Mane semina semen tuum. Est mane ⁊pectoris: qõ est inchoatio fidei: De q̃ potest exponi qõ hic dicit: Mane astabo tibi. Itẽ est mane dominicę resurrectionis: in quo resurrexit dñs. Ps. Ad vespe demorabit fletus: ⁊ ad matutinũ lętitia. Mã in vespere passionis/apostoli flebant: sed in mane resurrectiõis fuerunt in gaudio. Job. xx.e. Gauisi sunt discipuli viso dño. Itẽ est mane mũdialis psperitatis. Ps. Ad annũciandum mane misericordiã tuã: ⁊ veritatẽ tuã p noctẽ. Per mane. s. psperitatis: ⁊ per noctẽ aduersitatis. Esa. xxj.c. Venit mane ⁊ nox: si quęritis. s. mane psperitatis: q̃rite. s. in nocte aduersitatis: vel econuerso. Et in hoc mane orandũ est/ maxime ne psperitas extollat in elationẽ. Itẽ est mane ęternitatis: de q̃ dicit h̃ ꝓm vnã expositionem: ⁊ Mane astabo tibi: Oriet vobis timentibus nomẽ meũ sol iusticię. Iuxta hũc modũ/ in septimana singulis ferijs cantant in laudibus matutinalibus singuli psalmi/ in quibus ponit hoc nomen mane/ vel eius equipollens. Feria secunda cantat: Verba mea: In quo ponit: Mane exaudies vocẽ meã. Feria tertia cantat: Iudica me deus: In quo ponit: Emitte lucẽ tuã: Qõ equipollet huic voci mane. Feria quarta cantat: Te decet: In quo ponit: Exitus matutini: Qõ equipollet illi similit. Feria quinta cantat: Dñe refugiũ: Vbi dicit: Mane sicut herba transeat. Feria sexta cantat: Dñe exaudi: Vbi dicit: Auditã fac mihi mane misericordiã tuã. In sabbato cantat: Bonũ est confiteri dño: Vbi dicit: Ad annũciandũ mane misericordiã tuam. Dicit ergo: Mane exaudies vocẽ meam: Mane. s. temporis. i. cito: vel etiã in ortu gratię.

†Ps. 89.

Al. †Mõ.

Al. †pectõris.

Ps. 29.

Ps. 91.

Al. †mane exaudies vocẽ meã.

Malach. 4.a.

Vt in psenti.

Ps. 42.

Ps. 64.

Ps. 89.

Ps. 142.

Ps. 91.

a meam. Mane astabo tibi ⁊
b videbo: qñ nõ deus voles
c iniquitatẽ tu es. † Nec habi
f tabit iuxta te malignus: nec
g ęq̃ permanebunt iniusti ante
h oculos tuos. Odisti omnes
i qui operant iniquitatẽ: perdes omnes qui loquunt mẽ-

a Mane astabo ⁊c. Supra ostendit qualis sit eius oratio: Hic aũt ostendit q̃ bona sequant ex oratione. Primum est iuge seruitiũ dei. Secũdũ ẽ cognitio veritatis. De ꝓmo dicit: Mane. i. p totã noctẽ aduersitatis/ vsq̃ ad mane releuationis. Mane eñ iungit noctẽ ⁊ diẽ: in q̃ notat q̃ ⁊ nocte ⁊ die orat ecclia: b Astabo tibi. i. coram te stabo parat⁹ ad seruitiũ. Vel mystice: Mane signat ĩfusionẽ grę: i q̃ homo debet astare deo: sicut prędictũ est. Vñ Esa. xxvj.b. De mane vigilabo ad te. Eccj. xxxix.a Iustus cor suũ tradet ad vigilandũ diluculo ad deũ q̃ fecit illũ. Et dicit infusio gratię mane ꝓ multas causas. Prima est: q̃ sicut ĩ mane fugiunt latrones: sic in infusione gratię fugiũt dęmones. Exo. xiij.f. Iamq̃ aduenerat vigilia matutina/ ⁊ ecce dñs respiciẽs sup castra egyptiorꝫ p colũnã ignis ⁊ nubis: interfecit exercitũ eorꝫ/ ⁊ subuertit rotas curruũ/ ferebantq̃ in psũdũ: Direxerũt ergo egyptij: Fugiam⁹ israelẽ: dñs eñ pugnat p eis ꝓtra nos. Et Job. xxiiij.c. Si subito apparuerit aurora/ arbitrant vmbrã mortis. Scda ratio est: q̃ ferę tunc se abscondunt. i. prauę cogitationes. Ps. Ortus est sol ⁊ ꝓgregati sunt: ⁊ in cubilibus suis reuertent. Itẽ Ps. Posuisti tenebras: ⁊ facta est nox ⁊c. Tertia est: q̃ sicut mane alleuiant infirmitates: sic in ortu gratię temptationes mitigant. Esa. xxxviij.c. Sperabã vsq̃ ad mane. Job. vij.a. Si diluculo ꝓsurrexeris ad deũ/ ⁊ omnipotentẽ fueris deprecatus: si mundus ⁊ rectus ĩcesseris/ statim euigilabit ad te ⁊c. Quarta: q̃ mane cantant aues: sic in ortu grę turtur ꝓtritionis. Cantic. ij.c. Vox turturis audita est in terra nostra. Itẽ philomena lęticię. Job. xxxviij.a. Vbi eras cũ me laudarẽt astra matutina? Quita: q̃ mane excitant hoies a sõno corpis. Cantic. vij.d. Mane surgam⁹ ad vineas. Et hoc significatũ est. iij. Regũ. xix.a. q̃ angel⁹ excitauit heliã dormientẽ. Sexta est: q̃ tũc se ꝑparat hõ ad bene operandũ. Ps. Exibit homo ad opus suum ⁊c. Ro. xiij.d. Hora est iã nos de somno surgere. Septima: q̃ tũc surgũt hoies a suis lectulis. i. carnalibus desiderijs. Cantic. iij.a. In lectulo meo p noctẽ q̃sui quẽ diligit aĩa mea: q̃sui ⁊ nõ iueni: surgam. Octaua: q̃ tũc expellunt tenebrę ignorãtię. Job. xvij.c. Rursus p⁹ tenebras spero lucẽ. Nona: q̃ tũc incipiũt hoies prępare ad prandiũ. Vñ dicit Exo. xvj.e. q̃ filij israel mane colligebant manna. In hoc q̃ mane. i. in ortu grę: astabo tibi: parat⁹ ad seruitiũ. Astare aũt tria notat. s. mundiciã: erectionẽ: pseuerantiã. Astãs eñ nõ iacet in ĩmũdicia: nec curuat ad terrena: nec flectit a statura: Sic bon⁹ minister dñi debet esse mũdus. Esa. lij.d. Mundamini q̃ fertis vasa dñi. Itẽ erectus. Ps. Sicut oculi seruorꝫ ĩ manib⁹ dñorꝫ suorꝫ ⁊c. ita oculi nri ⁊c. Itẽ stabiles. Matth. x.c. Qui perseuerauerit vsq̃ in finẽ ⁊c. Cantic. vij.c. Statura tua assimilata est palmę: q̃. s. sp pmanet ĩ viroze. c Et videbo. Hic notat secundũ qõ sequit ex oratione. s. cognitio veritatis. Et bñ dicit ꝓmo/ astabo/ p iuge seruitiũ: Et postea/ videbo/ p itellectũ: q̃ ex ꝓmo sequit secũdũ. Eccj. j.d. Fili ꝓcupiscẽs sapientiã. i. si cõcupiscis sapientiã: pserua iusticiã: ⁊ de⁹ ꝑbebit illã tibi. Ps. A mandatis tuis intellexi. Postea/ in serie hui⁹ prũę partis vsq̃ in finẽ: ondit q̃ scire ⁊ cognoscere debeam⁹. s. malũ vt fugiam⁹: bonũ vt appetamus. Malũ est qõ deo displicet: de q̃ dicit ꝓmo: Videbo. i. cognoscã: d Qñ nõ de⁹ volẽs iniqtatẽ tu es. i. qñ tu es de⁹ ꝓprie. i. inuariabilis. Mã: Stabilisq̃ manẽs/ dans cũcta moueri. De⁹/ inquã/ nõ volẽs iniquitatẽ. i. mortale pctũ/ ꝓtrariũ equitati. Est q̃dã iniqtas quã de⁹ approbat. i. q̃dã inequitas vitę: vt ĩ claustralibus: q̃ q̃q̃ descendũt ad actiuã/ prędicãdo/ pfessiones audiendo ⁊ hmõi. De q̃ Eccj. xlij.c. Helior est iniqtas viri q̃ mulier bñfaciens. Postea aũt diuidit iniqtatẽ: in pctũ volũtatis: omissionis: locutionis: opis. De pctõ volũtatis dicit: e Nec habitabit iuxta te malign⁹. i. q̃ malũ vult p ꝓximo: in psenti p grãz: nec in futuro p gliaz. De pctõ omissionis dicit: f Nec pmanebũt iniusti. i. q̃ bona opa nõ fecerũt: g Ãñ oculos tuos. i. in bñplacitu tuo. Al' aliter possunt legi isti duo versus: a Mane: generalis resurrectiõis/ qñ incipiet ęternitas: b Astabo tibi: p meritis receptur⁹. ij. Cor. v.b. Omnes nos manifestari oportet añ tribunal christi ⁊c. Et tũc plene: c Videbo: qñ nõ de⁹ volẽs iniqtatẽ tu es. i. q̃ nõ placet tibi iniquus. Sap. xiiij.b. Similit odio sũt deo impius ⁊ impietas eius. e Nec tũc habitabit iuxta te malign⁹: immo pijciet ĩ tenebras exteriores. Vñ Esa. xxvj.b. ꝓm aliã lrãz: Tollatur impius ne videat gliaz dei. Vbi nos habem⁹: Dñe exaltet manus tua vt nõ videant: f Nec etiã tũc pmanebũt iniusti añ oculos tuos: q̃ hic misericordiã habere potuerũt. Sedt: h Odisti oẽs q̃ operant iniqtatẽ: Hoc est de pctõ opis. De pctõ locutionis subdit: i Perdes oẽs q̃ loquunt mẽdaciũ. Postea subdiuidit pctũ opis in duo: In pctũ. s. q̃ nocet primo apte: et in pctũ q̃ nocet ei occulte. De ꝓmo dicit: Viri sanguinũ. De secõdo dicit: Et dolosi. Dicit ergo: Odisti oẽs q̃ operant iniqtatẽ. Cõtra. Sap. xj.d. Diligis omnia q̃ sũt: ⁊ nihil odisti eorꝫ q̃ fecisti: ergo falsũ est h: Odisti oẽs ⁊c. Sol. De⁹ nõ odit naturã/ ⁊ vitiũ: Vñ sic expone: Oẽs q̃ operant/ inquãtũ operant. Hec est istud Sap. ꝓtrariũ: Nihil odisti eorꝫ q̃ fecisti: q̃ sic itelligit: Nõ odisti naturã quã fecisti: ⁊ vitiũ qõ nõ fecisti. Vel aliter

Notant bona seqntia orõnẽ.

Mystice.

Gratie infusio ꝓ mane multis de causis.

Ps. 105.

Ibidem.

22.q.2.c.2.

†Ps. 103.

Astare tria notat.

Ps. 122.

Ps. 118.

Boeti⁹ de pl. li. 3. metro. 9

Diuisio iniqtatis.

Alit.

cisti. Vel aliter potest solui: quia est duplex odium. s. odium affectus/ꝛ odiū effectꝰ. Odio affectꝰ nō odit deus. Vñ Leuit. xix. d. Non oderis fratrē tuū in corde tuo. Sz odit odio effectus: De quo est illud intelligendū: Odisti oēs q̄ operant iniq̄tatē: pdes oēs q̄ loquunt mēdaciū. Sed

Ps. 115. ꝓtra. Ps. Omis hō
mēdax. Sol. Est mē-
daciū qd est peccatū
mortale: de q̄ b intel-
ligēdū: Perdes om
nes ꝛc. Et est men-
daciū qd ēveniale: de
q̄ itelligit illd: Omis
hō mendax. Sed ad

a daciū. Virū sanguinū ꝛ dō-
b losū abominabit dñs: ego
c aūt i multitudine† misericor-
d die tuę: Introibo in domū
e tuā: adorabo ad templū sā-

Alt. † iniq̄tatis

tuā: celestē: Nō meis meritis: Sz d In multitudine mi
sericordię tuę. i. in multa misericordia tua. Thren. iij. c.
Misericordię dñi ē q̄ nō sumꝰ ꝓsūpti. Vl/ in multitudine
misericordię tuę. i. cū multitudine hoīm misericordia tua
saluatoꝛ: introibo in domū tuā. i. in ecclias triūphantē/
vt lapis in ędificium.

Nota q̄ est domus dei inferior/ꝛ superior: iterior ꝛ exterior: anterior ꝛ posterior. Inferior ē eccl'ia militās. Ps. Dñe dilexi decorē domꝰ tuę. Hanc intramꝰ p sacramētoꝛ perceptionē. Superior est eccl'ia triumphās: De q̄ Ps. In domū dñi ibimꝰ. Hanc intramꝰ p contēplationē in p̄senti: p p̄mij adeptionē itrabimꝰ i futuro: vt Matth. xxv. b. Intra i gaudiū dñi tui. Interior/est conscientia: De qua Ps. Perambulabā i innocentia cordis mei/i medio domꝰ meę. Hāc intramus p ipsius discussionē. Exterior/est corpus nostrū. Job. iiij. d. Qui habitant domus luteas. In hāc intramus per vanitatis nostrę circūspectionē. Mau. iij. c. Intra in lutū. Interior/est sacra scriptura. Ps. In domo dei ambulauimus cū ꝓsensu. Hāc intramꝰ p frequēs studiū ꝛ iugē meditationē. Posterior/est synagoga/quā intramꝰ considerando eius fatuitatē. Matth. xxiij. d. Relinquet vobis domus vestra deserta. f Adorabo. i. totam voluntatē ꝛ intentionē meā inclinabo: ꝛ laudabo. g Ad templū sanctū tuum. i. ad christū: in q̄ plenitudo diuinitatis inhabitat: Col. ij. b. h In timore tuo. s. reuerentię q̄ erit i patria. Ps. Timor dñi sctūs pmanens in seculū seculi. Vl' potest legi de statu p̄sentis vitę: g Adorabo ꝛc. q̄si/ introibo in domū tuā/cęlestē: Et interim/ adorabo ad templū sctm tuū. i. iuxta illud orabo. i. in ingressu templi tui cęlestis p spē. Vñ alibi dicit: Lętatus sū in his q̄ dicta sunt mihi: in domū dñi. s. cęlestē/ibimus. Et postea subdit: Stantes erant. s. cū hęc dicerent/pedes nostri. i. affectus: in atriis tuis hierusalem. s. p spē ꝛ desideriū. Et licet ita sperē: tñ nō p̄sumā. Et hoc etiā faciā/ in timore tuo. i. te timendo/qui es custos ꝛ collator virtutū: iudex ꝛ ponderator operū. Job. ix. d. Verebar omia opa mea: sciens q̄ nō parceres delinquēti. Glo. dicit: O ia opa/etiā bona. Et ibi dicit Greg. Sancti oē qd agūt metuūt/dū ꝓsiderant aū quē iudicē stabūt: Cōsiderāt eū mala q̄ districte iudicet: ꝛ bona q̄ subtiliter pensēt.

Domus dei multiplex.

Alt. † iter meū. † Ps. 25.

Ps. 121.

Ps. 100.

Ps. 54.

Ps. 18. Alit.

Ps. 121.

i Dñe deduc me ꝛc. Hęc est secunda pars/ in q̄ petit auxiliū dñi ꝗ impedimēta. Et petit duo. s. vt dñs sit deductor illius: ibi: Dñe deduc. Itē vt sit ductor illiꝰ: ibi: Dirige i cōspectu tuo. Cōtinuatio. Supra dixit: Introibo ꝛc. Sed ne impediar: O dñe deduc me. i. de bono in melius fac me pficere: k In iusticia tua. i. in pręceptis iusticię tuę. Vel/ in iusticia tua. i. p̄m iusticiā tuā: qua pęnitentes recipis: ꝛ si punis/nō tuū malū ifers: sed eos suis malis relinquis: Nō in iusticia hominis/qui malū p malo reddit: ꝛ suū malum inferendo/malo voto malū vindicans/prior efficitur malus. Deduc/dico: l Propter inimicos meos. s. dęmones cōfundendos ꝛ amouendos / vel homines corrigendos. m Dirige in conspectu tuo. i. in conscientia: vbi tu vides: n Viam meam. i. p̄cepta vel pęnitentiā: quę pręcipua via est nobis inter alias vias. Hic dicūt duo. s. Deduc/et dirige. Primū pertinet ad bona opera. Secundū ad bonā intentionē. Simile Exo. xxxiij. c. Si nō tuipse pręcedas nos: ne educas nos de loco isto. Et postea oūdit q̄ necesse est q̄ dñs deducat ꝛ dirigat viā p̄ inimicos: Quia sunt mendaces: Vñ subdit: o Qm nō ē in ore eoꝝ vitas. Itē qz vani sunt: Vñ addit: p Cor eoꝝ vanū est. Istud est cā p̄cedentis. Greg. Qd leuis cōscietia ꝓcipit/ ptinꝰ lingua leuior pdit. Idē: Qualis sermo ostendit: talis animꝰ cōprobat. Et Matth. xij. c. Ex abundantia cordis os loquit. Itē qz sūt adulatores: Vñ subdit:

Octo genera mendaciorꝝ.

Sanguis dicit quadruplicit.

Mane: generalis ꝛc. Astabo tibi: p me-
nos manifestam opa-
ne: c Iudicio: q̄si
q̄ nō placet tibi iniquus.
impius ꝛ impietas es.
maligꝰ: immo gnicet
ꝛ. b. Fm aliā ifrā: Tolle
ꝛ nos habentꝰ: Dñe erui
Nec q̄ etiā nūc pmanē
ic misericordiā habere po
q̄ opanꝰ iniq̄tatē: Noc
ꝛ subdit: l Perdes
ꝛ subdiuidit pcēs opis
ꝛ apte: et in pcēs q̄ nocet
ꝛ. de lōio dicit
ꝛ q̄ opanꝰ iniq̄tatē.
ꝛ nihil odisti eoꝝ q̄ fe-
ꝛ. Sol. De nō odit ea
ꝛ q̄ opanꝰ iniq̄tatē
Nihil odisti eoꝝ q̄ loquit:
ꝛ q̄ fecisti: q̄ virū q̄ nō fe-
cisti. Vel aliter

a Sepulchrum: quod .s. carnes corrumpit: ita adulatores blanda adulatione ad se trahūt hoies/ ⁊ sibi assimilādo deuorāt: qb⁹ mortuis ipsi sūt sepulchra. Esa.iij.c. Qui te beatū dicūt: ipsi te decipiūt. Greg⁹. Mortuus mortuū sepelit: qñ peccator pctōrē aggere adulatiōis pmit. Itē q: sūt detractores: vñ addit

b Patens: ad cauera.s. pctōr recipienda: ⁊ fetorē emittendū per detractionē. Prouerb. xxiij.c. Noli esse in conuiuijs potator: nec i comestationib⁹ eor q cōferūt carnes ad vescēdū. Seneca. Non refert/ vtrū isti detractores supius vl inferius intonēt. q. d. ita fetent verba eor/ sicut stercora eor. Propk hoc ergo dicit: Sepulchrū patēs est guttur eor. Itē q: dolosi sūt: Ūñ subdit: c Linguis suis dolose agebāt. i. nō solū dolū loqbank: ⁊ etiā ad effectū dolos suos producebāt. Hiere. ix. b. Vir fratrē suū deridebit: ⁊ veritatē nō loquēt: docuerūt enī linguā suā loq mēdaciū. Eccij. xxviij. c. Btūs q teck⁹ est a lingua nequā. Nota q detractores cōparank aliqñ sepulchra: vt hic: q: verba fetida pferūt/ ⁊ denudāt pctā alior. Numeri. xix. c. Vas qd nō habuerit opculū/ immundū erit. Itē aliqñ cōpank scabronib⁹: q: deserunt flores ⁊ sup stercora residēt. i. virtutes alior ⁊ bona opa tacēt: pctā loquunk ⁊ ruminānt. Deuk. vij. c. Mittā añ eū scabrones. Itē cōpank hienę: q: sicut hiena extrahit corpora mortuor de sepulchris ⁊ comedit: sic ⁊ isti pctā hoim. Ūñ Hiere. xij. c. Mūqd auis discolor hereditas mea mihi? Ibi alia lra habet: Mūqd spelūca hienę. Itē cōpank miluo: q sp circūit extalia/ ⁊ hmōi q̄ comedit: sic detractores pctā. Et sic miluus est auis q̄rulosa: sic detractores. Esa. xxxiij. d. Illic pgregati milui alter ad alterū. Itē cōpank murib⁹: de qbus j. Regl. v. c. dicit/ q mures rodebāt extales philistinor: ita detractores pctā alior. d Iudica illos de⁹. Quasi ita detrahūt ⁊ dolose agūt: sed tu de⁹/ Iudica illos. i. puni. Hoc dicit nō liuore vindictę/ ⁊ ęlo iusticię. Vel ppheria est de pęnis illor sic: Iudica. i. iudicabis. i. punies. e Decidāt a cogitationib⁹ suis. Hic ostdit q eor dānatio ⁊ pęna erit in trib⁹. Primo in casu a pspitate: Ūñ dicit: Decidāt a cogitationib⁹ suis. i. frustrenk a cogitatiōe ⁊ spe sua/ q̄ sperabāt ⁊ cogitabant de lōga vita ⁊ sanitate ⁊ diuitijs. Ps. In illa die peribūt oēs cogitatiōes eor. Scdo in pęna ęterna: qd notak ibidē fm aliā lectionē: Decidāt in pną a cogitationibus suis. i. ppter cogitationes suas prauas. Tertio i amissiōe vitę ęternę: Ūñ subdit: f Secdm multitudinē ipietatū eor. i. pctōr: g Expelle eos/ ab ęterna hereditate: vt q magl peccauerūt/ longi⁹ expellank/ ⁊ pfundi⁹ cadāt in lacū inferni. Sic Apocl. xviij. b. Quantū glorificauit se ⁊ in delitijs fuit: tantū date illi tormentum ⁊ luctū. Esa. xxvij. b. In mensura ptra mensurā cū abiecta fuerit iudicabit eā. Postea subiūgit meritū dānationis/ dicens: h Qñ irritauerūt. i. ad iracūdiā puocauerūt/ te o dñe. Alia lra habet/ Amaricauerūt. i. te q dulcl es i te/ sibi peccādo amarū fecerūt. Ūñ dicit Hiero⁹. Quicqd mali patimur/ vitij nostri est: q dulcē deū vertim⁹ in amar/ ⁊ cogim⁹ seuire nolentē. Et poeta: Est piger ad pęnas pinceps/ ad pmia velor: Quicqs dolet/ qtiēs cogit eē feror. Deuk. xxxij. c. Ipi puocauerūt me in eo q nō erat de⁹ ⁊c. Et ego puocabo eos in eo q nō est ppls ⁊c. i Et lętenk oēs ⁊c. Hęc est tertia pars: in q̄ agit de ęterna hereditate: q̄ erit beatitudo sanctor. Cōtinuatio. Ita illi expellenk: at iusti gaudebūt: Sic dicit. Esa. lxv. c. Serui mei gaudebūt p exultatiōe cordis/ ⁊ vos clamabitl. Hoc est: Et lętenk oēs. Esa. lxi. c. Propter hoc i terra sua duplicia possidebūt: ⁊ lętitia sempiterna erit eis. k Qui sperāt i te: q: ex spe seqk lętitia spūalis.

Al. Amaricauerunt.

Detractores cōparank sepulchro et multis specieb⁹ alialiū.

a est. Sepulchrū pātēs ē gut-
c tur eor: linguis suis dolose
d agebant: iudica illos deus.
e Decidāt a cogitationibus
f suis: fm multitudinē impie-
g tatū eor expelle eos: qñ ir-
i ritauerūt te dñe. Et lętentur
k omnes q sperāt in te: in ęter-
m nū exultabunt/ et habitabis
n in eis. Et glorīabuntur in te
o omnes q diligūt nomē tuū:
p q qñ tu benedices iusto. Do-
r mine vt scuto bonę volūtatis tuę coronasti nos.

In finem psalmus dauid p octaua. VI.

Ro. xij. c. Spe gaudētes. Et merito: Quia l In ęternū exultabūt: nō ad horā/ sicut mali. Ūñ Job. xx. a. Gaudiū hypocritę adistar pūcti. Ideo aūt exultabūt: m Et. i. q: habitabis i eis: qd erit ipsū gaudiū eor: Ūñ Ps. Tu es glia mea. ij. Corl. x. d. Qui gloriak/ i dño glieк. n Et gloriabūk i te oēs: i futuro p specie: o Qui diligūt nomē tuū. i. filiū. De hoc noie dr Esa. xxx. f. Ecce nomē dñi venit de lōginq. Nota q i hac serie ponit tria ꝓcipue de qbus lętabunk iusti. Primū est ęternitas gaudior: ibi: In ęternū exultabūt. Scdm est securitas: ibi: Habitabis. Tertiū est glię copiositas: ibi: Et glīabunk. Hęc tria Esa. xxxij. d. Sedebit ppls me⁹ i pulchritudine pacl ⁊c. Hoc aūt totū nō sibi/ ⁊ gfę attribuit/ subdens: p Qñ tu bñdices: i futuro/ bñdictiōe glię: q Iusto: cui bñdixisti i pseri bñdictiōe gfę. Ps. Viduā ei⁹. i. ecclia: bñdicēs bñdicā. Sz qñ: vt dicit Greg⁹: cito bonū pdik/ qd a largiēte nō custodik: sbdit: r Dñe tu coronasti. i. circūdasti/ nos vt scuto bonę volūtatl tuę. i. bona volūtate tua q̄ueniēte ⁊ subseqnte q̄si scuto: qd ptegit hoiez ꝗ ictus. Itē i b q dic/ scuto et coronasti: notak q bona dei volūtas i pñti ē nob scutū ⁊ ptectio: i futuro erit corona ⁊ glīatio. Et notādū q multiplici scuto circūdat ⁊ ptegit nos dñs. s. scuto fidei/ ptra errores. Eph. vltl. c. In omib⁹ sumētes scutū fidei. j. Job. vltl. a. Hęc est victoria q̄ vincit mūdū/ fides vestra. Itē scuto patiētię. ij. Paral. ix. d. legik q salomō fecit ducētas hastas ⁊ trecenta scuta. Et in hoc q plura fuerūt scuta q̄ hastę: innuik q pniores debemus esse ad patiendū q̄ ad vindicandū. Tñ aliq libri habēt/ sexcentas. Itē scuto elemosynar. Eccij. xxix. c. Elemosyna sup scutū potentl ⁊ super lanceā/ aduersus inimicos tuos pugnabit. Prouerb. xxij. b. Victoriā ⁊ honorē acqrit sibi q dat mūera. Itē scuto memorię passiōis ei⁹. Threni. iij. g. Dabis eis scutū cordis laborē tuū. i. passionē tuā. j. Pet. iiij. a. Christo igit passo in carne/ ⁊ vos eadē cogitatiōe armamini. Itē scuto fbi sui: qd dr scutū Prouerb. xxx. a. Oīs sermo dei ignit⁹ clype⁹ est oīb⁹ sperātib⁹ in se. Itē scuto sacrę doctrinę. Cantl. iiij. b. Turris dauid ędificata est cū pugnaculis: mille clypei pendent ex ea/ omnis armatura fortiū. Turrl dauid/ ē eccīa: Clypei/ sūt auctoritates sāctor patrū. Itē scuto exemplor sctōr. ij. Regl. j. d. Montes gelboe/ nec ros nec pluuia veniet super vos: neqs sint agri primitiar: q: ibi abiect⁹ est clypeus fortiū. Gelboe/ interpratk voluptatio/ vel decursus/ vel aceruus pulueris/ aut aceruus pluuiar: ⁊ significat diuites/ q voluptantur i diuitijs ⁊ delitijs. Sup tales nō venit gra dei: Et abijciunt clypeū fortiū. i. exēpla sctōr. Josue. viij. f. q iosue nō contraxit manū quā in sublime porrexerat: tenēs clypeū do nec interficerentur omnes habitatores hai: Et interpretak vultur vel deuorator/ vel vita valliū: ⁊ sigt pctōres.

Tria de qb⁹ lętabunk iusti.

Scuto multiplici ptegit nos dñs.

Ps. 145.

Ps. 151.

Ps. 5.

Omine ne i furore ⁊c. Expositio Ps. VI

Titulus: In finē psalmus dauid p octaua. Supra ęgit ppheta de hereditate ęterna: Sz q: timet expelli ab ea/ ideo pęnitet: Et ppter hoc sequit psalmus iste: qui est primus pęnitentialiū psalmor. A timore eñ cōcipit pęnitentia: Sicut dicit Esa. xxvj. d. A timore tuo domine concepimus ⁊ parturiuim⁹/ ⁊ pepim⁹ spiritū salutl. Octaua dicit tps aduentus dñi ad iudiciū. Dixerūt qdā post septē milia annor incepturū esse octauū millenariū resurgentiū: Sz q: nō est nrm nosse tpa vel momēta q̄ pī posuit i sua potestate: Et si sciam⁹ quantū tpis a pncipio mundi fluxerit/ nō tñ scire possum⁹ quātū vsqs ad finem fluxurū sit. Poti⁹ ergo dicit octaua dies iudicij/ nō quia post septem milia annor: ⁊ q: post hāc vitā: q̄ septē diebus voluit incipiet: Vl peracto septenario

Octaua q̄r cat tps iud

Actj. 1. a.